

[Knud Jespersen]

kan man lige så godt opgive enhver tanke om at føre politik på anden måde, end man har gjort i øjeblikket.

Vi står på det grundlag, at fagbevægelsen skal have ret til selv at formulere sine krav, den skal have ret til at gøre det udelukkende ud fra medlemmernes interesser, og herudfra er det, den tager samfundsøkonomisk stilling for at udvide sin købekraft og for ad den vej at sætte beskæftigelse i gang.

Må jeg så have lov til at stoppe al den snak, der nu og da kommer frem om, at vor arbejdskraft er så dyr i Danmark. Det er da rigtigt, at nogle af vore arbejderlønninger ligger højere end i det sydlige, men det er også for en meget større indsats, det er for bedre og mere effektivt arbejde. Hvis man måler ud, hvad man laver pr. time, vil man se, at denne produktionsfaktorpris, man rent reelt har i Danmark, ikke er højere, men lavere og altså i høj grad konkurrencedygtig, så man skal ikke prøve på allerede nu at tage dette halve skatteforlig til indtægt for, at man så godt kan føre indkomstpoltik.

Der har været sagt mange smukke ord også fra socialdemokratiets formand og ordfører, og alligevel var det sådan lidt ærgerligt, at vores halve mistanke blev bekræftet, at man kun halvhjertet gik imod regeringen. Man skal da have lov til at tage stilling til forslagene, som man vil, men når man kan konstatere, at man kunne have væltet regeringen, da vi stemte ved den tredje afstemning, er det en lidt forbavsende ting for os, at man ikke gjorde det; når man samtidig erklærer, at man vil tage sig af de svage, man vil beskytte de fattige, man vil gøre, hvad man kan for at få beskæftigelsen i gang, må man da også gøre sig klart, at den første og mest alvorlige hindring er den regering, som faktisk er kommet i mindretal. Det er ikke for at hjælpe socialdemokratiet, men for at aflive en del myter både om tingets troværdighed og om, hvorvidt vi stiller forslag bare af parlamentariske spilfægtergrunde eller ud fra det reelle hensyn, hvormed vi motiverer vore forslag, at jeg om lidt vil fremsætte et dagsordensforslag.

Jeg noterer, at både hr. Glistrup og hr. Kjeld Olesen har brugt udtrykket „et valg var ønskeligt“. Nu har man vedtaget en del af de ændringsforslag, der foreligger, og så er der to muligheder: enten at stemme imod

lovforslaget som helhed, sådan som vi gør, eller at støtte det forslag om motiveret dagsorden, som jeg skal tillade mig at stille. Jeg vil nok sige, at vi havde håbet, at vi kunne have undgået at foreslå en dagsorden. Der er blevet foreslået en række dagsordener, man stod nærmest i kø her i formiddags, og vi var de eneste, der havde bebudet, at vi ville foreslå en. Nu kommer vi antagelig med den sidste, fordi vi håber, at den vil vise, at man kan have tillid til, at hvad der tales om i dette ting, det tales der om ud fra interessen for at afdække enkelthederne, være konkrete og konsekvente, og det er sanddrueligt.

Da min taletid er udløbet, skal jeg nøjes med at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget konstaterer, at partier repræsenterende et flertal har udtalt mistillid til regeringen, opfordres regeringen til at drage de parlamentariske konsekvenser heraf.

Tinget går hermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Efter opfordring skal jeg afbryde forhandlingen og udsætte mødet, og jeg tør ikke engang udtale håbet om, at det bliver sidste gang. Mødet genoptages i dag kl. 20.05.

Mødet udsat kl. 19.34.

Mødet genoptaget kl. 20.05.

Forhandlingen genoptoges.

Poul Westergaard (DR):

Jeg skal ikke bestride logikken i det forslag til motiveret dagsorden, som hr. Knud Jespersen har fremsat. Man belaster folkestyret, og man løber en risiko, når man vover sig ud i det usaglige dagsordensspil. Det bliver naturligvis de forenede mistillidspartiers egen sag, om de vil fylkes under hr.